

VEČERNI LIST

NEODVISEN DNEVNIK

Abonement za celo leto . K 60.—, za pol leta . K 30.—,
četrt leta . K 15.—, en mesec . K 5.—
Vrednitišvo in upravnitišvo: Kopitarjeva ulica Štev. 6.
Telefon Štev. 50.

inzerati: Enostolpna poltiskna (72 mm široka in 9 mm
visoka ali nje prostor) za enkrat po K 120.—
Posteno: Enostolpna poltiskna K 1.—. — Izhaja vsak
dan, izven nedele in praznika, ob 2. uri popoldne

Pogodba o zvezi narodov gotova.

V varstvo svetovnega miru.

LDU. Pariz, 29. aprila. (DKU.) Reuter javlja: Včerajšnja plenarna seja mirovne konference se je pečala s projektovano zvezo narodov. Obravnavalo se je poročilo o izpremembah v tekstu, kakor sledi: Vsak član zveze narodov more izstopiti iz zveze šele po dvehletni odpovedi. Glasovanje mora biti soglasno. Ženeva je določena za sedež zveze, more pa se določiti tudi kakor drugo mesto. Izključiti katerega člana je mogoče le, ako krši kako dolžnost. Nobena država se ne more proti njeni volji nametati upravni mandat. Člani, ki sprejetih načel nočejo sprejeti za svoja morajo odstopiti. V komiteju zveze naj bodo razen 10 velesil zastopane: Belgija, Grška, Španija in Brazilija. Zastopniki Japonske so zopet zahtevali, da se sprejme enakopravnost plemen.

Francoski zastopnik Bourgeois je stavil dva dodatna predloga glede razoroženja in glede ukrepov proti upornim članom zveze. Tekst pogodbe pa se je sprejel v predlagani obliki. V eni prihodnjih sej se bo obravnavalo o protipredlogu zastopnika Bordena o ureditvi delavskih določil.

LDU London, 29. apr. (DunKU) Tekst pogodbe o narodni zvezi je bil včeraj popoldne zgotovljen. Veliko točk je že poluradno objavljenih. Razen 32 prvotnih članov je bilo pozvanih še 13 držav, da pristopijo k zvezi. Glavna točka pogodbe je, da se mora narod, ki se s preziranjem zvezne pogodbe zateče k vojni, smatrati za narod, ki je zagrešil vojni čin proti sočlanom.

Odsotnost Italije ne bo ovirala miru.

Amerika pričinja z dejanji.

LDU Berlin, 29. aprila. (ČTU) »Deutsche allgemeine Zeitung« poroča iz Curia: Amerikanski krogi menijo, da bo podpis mirovne pogodbe z Nemčijo mogoče tudi v odsotnosti Italije. Trdi se celo, da je obveznost, ki jo vsebuje londonska pogodba, po kateri bi se poseben mir z Nemčijo ne smel sklepati, razveljavljena s premirjem, ki je bilo sklenjeno. Italija ima pravico, uveljavljati proti Nemčiji le svoje zahteve po odškodnini za škodo, nastalo po torpediranju nekaterih ladij in po zaplenbi italijanske posesti v Nemčiji. Kljub temu pa se mora odsotnost Italije pri podpisu mirovne pogodbe obžalovati. Vzlic trajnim posredovalnim poizkusom italijano-amerikanski spor po današnjih vestih

iz Pariza ni izgubil svoje ostrosti. V Parizu izhajajoči ameriški listi poročajo, da je ameriški glavni stan prepovedal ameriškim vojakom dopuste v Italijo. 500 mož ameriške vojaške poltice, ki je bila v raznih italijanskih mestih, je bilo odpoklicanih razen 25 mož, ki so ostali v Rimu. Ameriška poročila javljajo, da razburjenje italijanskih krogov proti Amerikancem trajno raste. V Zedinjenih državah podpira velika večina prebivalstva stališče predsednika Wilsona. Menijo tudi, da dejstvo, da Amerika preskrbuje Italijo z velikim delom življenskih potrebščin, ne bo ostalo brez upliva na končno sporazumljenje.

Kompromisni predlog Orlandov.

LDU Ženeva, 29. aprila. Nezadovoljstvo v Italiji proti Franciji narašča, ker se kljub odhodu Italijanov nadaljujejo razprave mirovne konference v Versaillesu. Nezadovoljstvo povzroča tudi, ker je fran-

coski zastopnik na Dunaju izjavil odposlanstvu iz Južne Tirolske, da meje Nemške Avstrije še niso določene. Po vsej Italiji se ponavljajo manifestacije. — Kakor poroča »Newyork Herald«, namerava Or-

Samopomoč.

Niso nam v prijetnem spominu tisti boji in praske, ki so se začele na naši severni meji, komaj da se je svetovna vojska končala. Začelo se je novo prelivanje krvi, da si v malem, ki je bilo tem bolj obžalovanja vredno, ker ni imelo nobenega pravega namena. Pozdravili smo tedaj premirje, ki sta ga sklenili naša in nemško-avstrijska vlada, v nadi, da se bo s tem nered na naši severni meji končal in da bo tudi ta del naše domovine prešel lahko k mirnemu delu, ki se je začinjalo po drugih naših ozemljih.

Toda pokazalo se je, da je tudi tisto premirje bilo zopet le kos papirja, kakor toliko drugih pogodb. Listino je imela nemško-avstrijska vlada spravljeno v svojem arhivu, nemško vojaštvo pa se je obnašalo v slovenskih koroških vaseh, kakor bi nič ne vedelo zanjo. Premirje je obstajalo le na papirju, dogodki pa, ki so se vršili v Korotanu, so imeli značaj vojske, da si lene in počasne vojske. Nemške straže so prožile svoje puške in streljivo ter za spremembo tudi svoje topove, kadarkoli se jim je poljubilo ali kadar so slučajno dobile več pi-jake, nego so je mogle prenesti. Varen ni bil naš človek, ki je delal na polju, ne potnik, ki je šel po cesti, ne otrok, ki je tekel v šolo. Vsako noč se je moral bati slovenski kmet, da mu nemške tolpe zažgo hišo nad glavo, in mnogim se je spremenil dom v pogorišče. Zasebna lastnina ni bila nič več varna. Nemška druhal je plenila in kradla, kar je potrebovala, ali kar ji je prišlo pod roke. Dogodilo se je toliko slučajev divjaškega in tolovajskega ropanja, da si takih razmer ni mogoče misliti niti v najbolj brezpravni družbi. Za vse to početje ni hotela nemška vlada prevzemati nobene odgovornosti. Lastno vojaštvo ji je zrastle čez glavo, tako da ni imela do nje drugih pravic, nego da mu iz državnih blagajn plačuje visoko mezdo.

Nešteto klicev na pomoč je prihajalo k nam s Koroškega, toda naše vojaštvo je mirno stalo na straži, hoteč držati premirje. Tedaj pa so slovenski — in deloma tudi nemški — kmetje sklenili, da si pomagajo sami. Dvignili so se in se postavili nemškim tolпам po robu. Naše vojaštvo je moralo posredovati, da vzdrži red in mir. Bilo je to dejanje upravičene samoobrambe.

lando predložiti poslanski zbornici kompromisni predlog, v čegar zmislu bi bila oblast nad provincijo Reke in nad dalmatinsko obalo poverjena zvezi narodov, me-

sto Reka pa bi pripadla Italiji. Italija naj bi dobila tudi jamstva za nadzorstvo na Jadranskem morju.

Italijansko sovražstvo do Amerike.

Svarila ameriškega časopisja.

LDU Bern, 29. aprila. (ČTU) Iz Newyorka se poroča: Ameriški listi objavljajo iz Italije vesti, po katerih razburjeno italijansko prebivalstvo ob vsaki priliki psuje amerikansko policijsko moštvo, ki se nahaja v Italiji. V Rimu je malone prišlo do resnega spopada. Odpoklic ameriških policijskih oddelkov iz Italije se vsled teh dogodkov odobruje. »Newyork Tribune« pravi: Obnašanje Italije kakor tudi vtis po nacionalistih prirejenega cestnega raz-

grajanja je dokaj neprijeten. Italija nikakor ne sme popolnoma pozabiti svoje zgodovine kot zaveznica. Njeni današnji zavezniki upajo, da se gotovi zgodovinski dogodki ne bodo zopet ponovili.

LDU Curih, 29. aprila. (ČTU) Kakor poroča pariški dopisnik lista »Neue Züricher Zeitung«, se po ameriških poročilih občuti sovražno obnašanje italijanskega ljudstva proti Amerikancem do Napolja in se od ure do ure stopnjuje.

Boji na Koroškem.

Ljubljanski dopisni urad poroča iz uradnega vira dne 29. t. m., ob polnoči:

V teku dneva so dovedli Nemci nove moči, med temi Tirolce, da preprečijo nadaljnje širjenje pobune. Pri tem so se začeli lokalni boji med nemškimi in našimi četami, v katerih smo vjeli okoli 300 Nemcev, zaplenili 9 topov in nekaj topov poškodovali. V ostalem je položaj nespremenjen.

K službenemu poročilu o današnjih dogodkih na Koroškem dodaja ljubljanski dopisni urad:

Nemci skušajo slikati današnje dogodke na Koroškem kakor kake napade od strani Jugoslovanov, samo da skrijejo za drugo radi ljudske pobune, ki preti njih nasilju na Koroškem. Treba je bilo, da so privleli moči iz severne dežele in vse pri Solnogradu in na Tirolskem pripravljene rezerve, da se prepreči širjenje pobune, ki jim je tako neprijetna v očigled konferenci. Naše čete, ki so vršile po danih ukazih intervenirale v slučajih krajevne potrebe, so prišle v boj z novodošliimi nepotrebnimi nemškimi četami, ki se je nadaljeval ves dan. Nemci so imeli pri tem težke izgube.

Sonnino hujška dalje.

LDU Rim, 29. aprila. (ČTU). Po svojem prihodu v poslopje državnega sveta je minister za zunanje stvari Sonnino nagovoril navdušeno množico in jo pozval k miru in slogi. Če gre za blaginjo domovine, mora prenehati vsako strankarstvo. Minister se je nato zahvalil za manifestacijo, ki položaj vlade ojačujejo in izrazil nado, da bo nastop vseh strank enoten. Vsa dežela mora stati strnjeno za vlado, ki zastopa Italijo. V slogi bo Italija tudi zmagala.

Ameriška armada v Evropi.

LDU London, 29. aprila. Kakor poroča »Morningpost« iz Washingtona, menijo ameriški častniki, da znači pred kratkim v amerikanskem vojnem ministrstvu sklenjeni vpoklic 50.000 moč za čezmorsko službovanje, da namerava Amerika vzdrževati v Evropi armado v tej jakosti.

Po raznih vesteh se nekateri senatorji upirajo temu načrtu.

Albansko vprašanje.

LDU London, 29. aprila. (Brezlično.) Kakor se razglša, se reši južnoalbansko vprašanje ugodno za Grčijo.

Mir z Nemčijo.

LDU Ženeva, 29. aprila. (ČTU) Agence Havas poroča, da so zastopniki francoskega časopisja pozvani na četrtek dopoldne v ministrstvo za zunanje stvari. Vlada upa, da bo do četrtega že natančno poznala stališče Nemčije k mirovni pogodbi in da bo mogla javnost o miru oziroma o podaljšanju pogajanj obvestiti.

Svetovna mirovna razstava.

LDU London, 29. aprila. (ČTU) Iz Detroita se poroča, da bo leta 1922 ali 1923 v Detroitu otvorena svetovna mirovna razstava. Pripravljalna dela so že uvedena. Razstavo bo organiziral Charles Schwab.

Usoda Viljema.

LDU London, 29. aprila. (Brezlično.) Komisija za raziskavanje odgovornosti vojne javlja, da Zedinjene države z obtožbo proti bivšemu nemškemu cesarju kot povzročitelju vojne niso zadovoljne, pač pa zahtevajo, da se zagovarja radi kršitve vojnih zakonov.

Proti Monakovu.

LDU Berlin, 29. aprila. »Berliner Ztg.« am Mittag, javlja iz Bamberg, da se vrši danes prehod bavorskih vladnih čet in 15 tisoč Prusov čez Donavo. Odtod bodo prodirali proti Monakovu.

Upokojitev častnikov.

LDU Dunaj, 29. aprila. »Zeitung« poroča, da je mednarodna likvidacijska komisija

odredila, da se takoj upokoje vsi častniki, vojaški uradniki itd. Izvzeti so častniki, ki so bili prevzeti od narodnih držav, in oni, ki so nameščeni pri uradih omenjene komisije. Uradnega potrdila o tem se ni.

Za akademsko menzo.

LDU Split, 29. aprila. (DDU) Pokrajinska vlada za Dalmacijo je nakazala jugoslovanski akademski menzi v Zagrebu enkratno podporo 5000 K.

Kupčije z žigosanimi bankovci.

LDU Dunaj, 29. aprila. (ČTU) Zadnje dni so izsledili več oseb, ki so prav živahno kupčevale z nežigosanimi bankovci in jih uvažale iz novih držav prejšnje monarhije v Nemško Avstrijo. V poteku preiskave je bilo več kot za dva milijona bankovcev zaplenjenih. Kakor se govori v finančnih krogih, pa se je vršila ta kupčija v mnogo večjem obsegu in je bilo za več kot 20 milijonov nežigosanih bankovcev vtihotapljenih v Nemško Avstrijo.

Zvišanje odvetniških tarifov na Češkem.

LDU Praga, 28. aprila. (ČTU) Včeraj popoldne je bila plenarna seja češke odvetniške zbornice. Po dvehurni razpravi je bil sprejet predlog, da naj odbor zahteva povišanje odvetniških tarifov, da naj se odvetniki pripuščajo kot zastopniki pri obrtnih sodiščih in da naj tudi fungirajo kot upravni poravnava.

Stavka v Sleziiji.

LDU Berlin, 29. aprila. (ČTU) Iz Vratislave se poroča: V zgornješlezijskih industrijskih okrajih je nanovo izbruhnilo stavarstveno gibanje. Položaj je jako resen in računa se s splošno stavko.

Socializacija podjetij na Ogrskem.

LDU Budimpešta, 29. aprila. (DunKU) »Vörös Ujsag« poroča: Socializiranje podjetij, nahajajočih se izključno v rokah inozemcev, se zaenkrat ne bo izvedlo. Inozemski interesi so bili že pozvani, da prijavijo svoja podjetja na Ogrskem.

Graška deželna skupščina.

LDU Gradec, 29. aprila. (DunKU) V današnji seji začasne deželne skupščine je bil soglasno sprejet novi zakon o učiteljskih plačah, ki se zenačijo s plačami državnih uradnikov; v posameznih primerih bodo te plače še višje. Novi zakon prinaša tudi vpokojencem pribojšek. Drž. izdatki se s tem zvišajo na leto za 4 milijone. Med debato je prišlo med socialnodemokratskimi in krščanskosocialnimi govorniki do hudih prerekanj o tem, kako stališče sta obe stranki v preteklosti zavzemali proti

učiteljstvu. — V zadevi peticije izvršnega odseka glede ukrepov proti neupravičenemu postopanju Jugoslovancev proti nemškemu prebivalstvu predlaga poročevalec, da se peticija odstopi deželnemu svetu. Poslanec Wastian je poročal o postopanju Jugoslovancev v zasedenih delih Štajerske in poudarjal, da nemške družine v Mariboru in drugih krajih na Spodnjem Štajerskem s silo mečejo iz stanovanj in da njih opravo prodajajo na javni dražbi, ako družinam ni mogoče dobiti drugega stanovanja. Predlaga, naj deželna vlada deluje pri državni vladi na to, da vse nemške nastavljenice, ki so bili iz zasedenega ozemlja izgnani s silo, nemško-avstrijska vlada odškoduje in odredi, da se začne no namestijo v Nemški Avstriji. Poročevalcev in Wastianov predlog sta bila sprejeta enoglasno. Pod vtisom celovških vesti je sledila nato tajna seja. Prihodnja seja bo jutri popoldne ob treh.

V 4% državnem posojilu je denar najbolj varno naložen!

Iz pokrajine.

k Cenjenim naročnikom! Jutri, 1. maja »Večerni list« ne izide. Prihodnja številka izide v petek.

k Narodno gledališče v Belgradu. Za popravilo narodnega gledališča v Belgradu je dovoljen kredit en milijon dinarjev. S popravilo prične meseca maja.

k Višji šolski svet v Ljubljani je imenoval gđc. Julijo Virkovo za začasno otroško vrtnarico na občinskem vrtu v Pliberku.

k »Narodna čitalnica v Železni kapli priredi 4. maja v Gregorjevem domu prvo svojo veselico z zanimivim vspehom. Sodeluje tudi voj. godba iz Maribora. K obilni udeležbi se vabi cenjeno občinstvo od blizu in daleč. Pričetek ob 3. popoldne. Vozi poseben vlak.

k Oglas. Ustanovila se je čitalnica pri topn. povelstvu, dopolnilna baterija. Ker isti primanjkuje v spopolnitev knjižnice podučnih in zabavnih knjig, apelira odbor čitalnice na rojake ter prosi za prepustitev prebranih knjig. Naslov je: Odbor čitalnice pri dopolnilni bateriji, Sp. Lanovž — Celje.

k Poštna vest. Pri poštne uradu št. 11 v Slov. Gorici se je otvorila dne 19. aprila t. l. telefonska centrala z javno govorilnico v vodu 1331 do 1333, za krajevni in medkrajevni telefonski promet.

k Prostovoljno gasilno društvo v Sori ponovi v nedeljo dne 4. maja ob pol. 4. uri popoldne v Gas. domu v Sori gledališko predstavo »Sin«. Med predstavo sodeluje domači pevski zbor. K obilni udeležbi se navkljudneje vabi.

k Pripravljalni odbor za ustanovitev »Društva orožniških vpokojencev SHS za slovensko ozemlje v Ljubljani« sklicuje ustanovni občni zbor na nedeljo dne 4. maja 1919 ob 2. popoldne v gostilniško dverano gospoda Valentina Mraka, v Ljubljani, Rimska cesta št. 4 na katerega se vsi somišljeniki vljudno vabijo.

k Novi službeni znak za odpravniške vlakove. Iz ozirov na draginjo se dovoljuje do enotne ureditve uniformskih predpisov s strani železniškega ministrstva, da nosijo odpravniški vlakovi kot službeni znak mesto dosedanjih rdečih čepic na levem rokavu 8 cm širok rdeč trak.

k Francoska bolnišnica v Zagrebu. V Zagrebu bodo mestno ljudsko šolo v Draškovičevi ulici preosnovali v začasno bolnišnico za tamošnje francoske posadke.

k Vinski tatovi na železnici. Na kolo-dvoru v Zalogu so bili ukradeni 3 sodi vina v skupni vrednosti čez 4000 K. Tatove so zasačili v osehah delavcev Ivana Mejača, Ivana in Franca Kosa ter Franca Sevskega. Vino so prodali gostilničarju Albinu Plevniku v Sp. Kašlju za 3500 K. Pripeljali so ga pozno ponoči h Plevniku, ki je dal v to svrhu konja in voz. Ponoči so vino pretočili, nakar jim je kupnino plačal, ki so si jo med seboj razdelili. Tatinski delavci priznavajo svoje dejanje, le Plevnik trdi, da ni vedel, da je bilo vino ukradeno. Dognalo se je pa, da sta mu Iv. Kos in France Sevskec že teden prej ponujala vino, da je Plevnik za prevažanje tega blaga poslal svojo vprego, da se je vožnja vršila pozno ponoči, kakor tudi pretakanje in izplačevanje vina, torej je bil Plevnikov izgovor zviti iz trte. Sodišče je obsodilo Franceta Kosa na 10 mesecev, vse druge soobtožence pa na 8 mesecev težke ječe.

k V aprilu zmrznil. Pred okoli 12 dnevi sta šla posestnikov sin Anton Logar in zasebnik Jožef Bucek, oba iz Boh. Bistrice, čez Suhoplanino na Primorsko kupovat blago. Nazaj grede po isti poti je Logar, ki je bil bolj slaboten in rahlega zdravja vsled velikega viharja, mraza in snega popolnoma onemogel tako, da ga je moral tovariš nesti in vleči. A tudi slednjega so začele moči zapuščati. Treba mu je bilo misliti na lastno varnost, da ne bi zmrznil. Radi tega je pustil Logarja, ki je bil že skoro mrtev, na licu mesta in šel v Boh. Bistrico po pomoč, kamor je šele drugi dan došla. Še isto popoldne so šli Logarjevi z Buckom na kraj nesreče, kjer so našli Logarja popolnoma zmrznenega ter ga še isti večer prinesli domov. Zdravnik, ki je ponesrečenega preiskal, je ugotovil, da je smrt nastopila vsled zmrznjenja.

k Državno posojilo in trgovci. Deželna zveza trgovcev v Hrvatski in Slavoniji pozivlje svoje člane, naj podpisujejo prvo posojilo našega mladega kraljestva.

k Jugoslovanska industrija motorjev v Zagrebu. V Zagrebu je bila dne 27. t. m. ustanovna skupščina »Jugoslovanske industrije motorjev, d. d. v Zagrebu«, ki se je osnovala z delniško glavnico 1.000.000 K pod vodstvom zagrebske industrijske banke. Delnic je 5000 po 200 K.

k Zmotili so se. V Vukovaru, v tamošnji židovsko-mažarski agrarni banki so se silno zmotili. Ravnatelj zavoda je neki Bo-

schel, a glavna činitelja grof Elz in bivši minister Hideghety. Ko je jeseni prišlo do poloma Avstro-Ogrske so se mažaroni požurili, pa so ves denar in depozite banke, v vrednosti 7 milijonov, prenesli v Budimpešto in ga naložili pri tamošnji komercialni banki. Medtem pa so došli Kunovi boljševiki in denar zaplenili. To je seveda vukovarske mažaronske kroge silno potrla, pred vsem pa Hideghetyja. Gospodje so se prepričali, da ni ravno vedno praktično, biti nepatrijotičen.

k Razpisane službe. Pri zbornih sodiščih v Ljubljani, v Celju in v Mariboru je razpisanih več mest jetniških uradnikov. Podrobnosti bodo razvidne iz prihodnjega uradnega lista.

Iz Ljubljane.

1 Requiem v spomin Zrinjskega in Frankopana je bil danes dopoldne v stolnici sv. Nikolaja. Ker je knezoškof dr. Jeglič na vizitaciji, je pel pontifikalno črno sv. mašo stolni dekan Kolar. Cerkveni zbor, katerega je dirigiral kanonik dr. Kilmovce, je dovršeno pel Kochov requiem, ob spremljevanju orgel, ki jih je igral regens chori St. Premr. Sv. maše se je udeležil predsednik vlade g. dr. Brejec s so-progo, generaliteta, štabni in službe prosti častniki ter moštvo, zastopniki poverjeništev in oblasti. Pred cerkvijo je stal med requiem bataljon naše vojske, ki je ustrelil po sv. maši salvo. Na Gradu so 22krat zagrmeli topovi.

1 Dobrodelen koncert za slovenske akademike priredi v petek, 2. maja, v veliki dvorani Narodnega doma g. Ksavera Gajeva (sopran), g. Cirila Medvedova (alt), g. Ivan Karel Sancin (gosli), in Lucian Marija Škerjanec (glasovir). Na sporedu so točke znanih slovanskih skladateljev, Čajkovsky, Dworak, Szymanowski, Lajovic, poleg teh pa pač najbolj zanimive skladbe nadarjenega mladega komponista g. L. M. Škerjanca. Predprodaja vsopnic za koncert, katerega podrobnosti spored je razviden z lepakov, se prične jutri v tobakarni Hubad-Dolenec v Prešernovi ulici.

1 Glasbena Matica izvrši proslavo stoletnice Valentina Vodnika v koncertih v petek in v soboto, dne 9. in 10. aprila v Unionski dvorani s sodelovanjem pevskega zbora, govornika in solistov. Vstopnice se prične danes prodajati v trafiki v Prešernovi ulici.

1 Gledališki svet. Člani Gledališkega sveta se vabijo na sejo, ki bo v petek, dne 2. maja ob petih popoldne v pisarni Matice slovenske.

1 Francosko-slovenska organizacija. Danes, sredi zvečer ne bo običajne konverzacije, ker je dvorana dana na razpolago dijakom.

1 Operni zbor slov. narodnega gledališča ima 1. maja na Rožniku slovesno sv. mašo ob pol deveti uri zjutraj, pri kateri poje oddelek mešanega zbora. Po maši zajuterk istotam in prosta zabava s petjem in godbo. Prijatelji petja in godbe, dobro došli!

1 Iz gledališke pisarne. V soboto, dne 3. maja nastopi član hrv. zem. kaza-

lišta v Zagrebu g. Rudolf Bukšek zopet po dolgem času na slovenskem odru kot gost v operi »Bajaci« v vlogi Silvija ter v nedeljo, dne 4. maja v operi »Boheme« v vlogi Schaunarda.

I Zastave vibrajo po Ljubljani v proslavo narodnih mučnikov Zrinskega in Frankopana.

I Trgovski gremij pozivlje trgovce vseh strok v Ljubljani, da naj imajo svoje trgovine v proslavo narodnega praznika dne 1. maja cel dan zaprte. — Načelnik: Ivan Jelačin ml.

I Brivnice bodo dne 1. maja cel dan zaprte. Zadruga brivcev.

I Florjanovo. Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo ima v nedeljo, dne 4. maja 1919, ob 8. uri dopoldne v cerkvi Sv. Florjana pred vojno običajno Florjanovo mašo. K maši so povabljeni vsa okoliška gasilna društva, kar je združenih v gasilski župi ljubljanski. Zbirališče ob tri četrti na 8. zjutraj pred Mestnim domom.

I. splošno društvo jugoslovanskih vpokojencev v Ljubljani vabi na društveni shod v torek, dne 6. maja 1919 ob 4. uri popoldne v Novo ulico št. 5. Pri tej priliki bo med 3. in 4. uro razdelitev članskih izkaznic in upisovanje novih članov. Veliko število v malo dneh vpisanih članov kaže dovolj, kako potrebna in koristna je združitveni samopomoči; zato vabimo vpokojene aktivne služabnike, pristopite točno v splošno in svojo korist! V slučaju slabega vremena se vrši shod naslednji dan lepega vremena ravno tam in ob isti uri. Predsedstvo.

I »Das ist verdächtig!« (To je sumljivo!) Slovenski legijonar, ki se je vrnil v svojo domovino po dolgem času svojega odisejskega potovanja, a je begunec iz zasedenih krajev ter nima civilne obleke, je bil včeraj aretiran. Vzrok je bila v cirilici pisana legitimacija oziroma odpustnica iz vojaške službe. Policaj je strmel v čudne črke, videlo se mu je, da trpi, zato mu je dejal legijonar: »Če hočete, preberem jaz.« — »Kaj mislite, da ne znam brati?« se je glasil odgovor. Rezultat njegovega znanja je bil, da je pobral legijonarja med dva bajoneta in ga peljal k oblasti. Tam so ga pogledali od nog do glave, papirje pa tudi; sklep nekega podporočnika se je glasil: »Das ist verdächtig!« Končno so ga izpustili. Da, da, to je res sumljivo!

I Zadnji april. Vojni dobičkarji delajo obsežne priprave za cvetlični dan, ki ga nameravajo prirediti v najkrajšem času, da bodo mogli plačati visoke davke na vojne dobičke. Z ozirom na blag namen je pričakovati, da bo občinstvo pridno kupovalo cvetlice in tako pripomoglo zatiranemu stanu vojnih dobičkarjev iz hude zadrege, v katero ga namerja spraviti vlada.

I Cene mesa v Ljubljani in Zagrebu. »Agramer Tagblatt« sprašuje, kako je mogoče, da jedo Ljubljančani goveje meso po 8 in 10 K kg, med tem ko ga plačujejo Zagrebčani po 24 in 28 K, dasi se meso izvaja iz Hrvatske v Slovenijo. — Kolikor je nam znano, ni niti eno niti drugo resnično.

I Ustreljen. Mestni delavec Avgustin Turk je šel od dela iz mestne jame na Vo-

dovodni cesti ob 5. uri popoldne domov. Namenjen je bil k svoji sestri, ki ima v topničarski vojašnici točilnico. Ko je šel preko Dunajske ceste proti vojašnici in došel do hodnika, je počil strel, ki je zadel Turka v levo ramo. Vsled te poškodbe je dne 28. t. m. v deželni bolnišnici umrl. Poškodovani je trdil, da je moral storilec biti zelo oddaljen in da je strel priletel od šiske, ker strela ni slišal.

I Šole in prvi maj. Povodom prvega maja imajo jutri vse ljub. ljudske šole prosto.

I Zadruga mesarjev v Ljubljani naznanja slavnemu občinstvu, da se bode meso prodajalo od 1. maja naprej tudi v ponedeljek. To pa vsled tega, da je meso večkrat sveže.

I Strankam, ki iščejo stanovanja, priporočamo, da se obrnejo tozadevno na stanovanjskega referenta g. dr. Rupnika, Lingerjeva ulica 2, II. nadstr. — Mestni stavbni urad (Kresija).

I »Ljubljanska podružnica Centralne Uprave za trgovački promet sa inostranstvom v Beogradu naznanja, da je prevoz (tranzit) skozi Nemško Avstrijo v vseh smereh za blago, ki gre v Jugoslavijo ali iz Jugoslavije, prost. Kdor hoče, da gre njegovo blago skozi Nemško Avstrijo neovirano, naj napiše na voznem listu, oziroma pusti napisati po inozemskem dobavitelju, da se mora blago propustiti skozi Nemško Avstrijo brez vsakih ovir na podlagi kompenzacijske pogodbe med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo do 22. marca.

I Najdeno. Dotična oseba, ki je izgubila v nedeljo na shodu v Mestnem domu boo, jo dobi v Križevniški ul. 3, I. nad.

Repertoar narodnega gledališča.

Drama.

Dne 30. aprila, sredo: »Moč teme«, delavska predstava. Izven abon.

Dne 1. maja, četrtek, popoldne: »Krojaček junaček«. Abon. B 48.

Dne 2. maja, petek: »Revolucijska svatba«. A 38.

Dne 3. maja, sobota: »Moj Bebi«. Abon. C 51.

Dne 4. maja, nedelja, popoldne: »Krojaček junaček«. Izven abon.

Dne 4. maja, nedelja, zvečer: »Moč teme«. B 50.

Opera.

Dne 30. aprila, sredo: »Prodana vesta«, delavska predstava. Izven abon.

Dne 1. maja, četrtek: »Mamzell Nitouche«. Izven abon.

Dne 2. maja, petek: Zaprto.

Dne 3. maja, sobota: »Bajaci« in »Evelina«. C 2/49.

Dne 4. maja, nedelja: »Boheme«. — Izven abon.

Vozni red.

Proga Dravograd-Meža-Celje. Počeni s 5. majem t. l. izostaneta na progi Dravograd-Meža-Velenje mešana vlaka št. 1885 in 1888 ter se mesto istih upeljata dnevno redno vlaka št. 1847 in 1846a. Na progi Velenje-Celje se opustita dosedanja popoldanska mešana vlaka št. 1888 in 1899a ter se uvedeta dnevno redno vlaka 1846a in 1847a.

Vlak št. 1847 odhaja iz Dravograda-Meže 12.02 pop. in prihaja v Velenje 1.32 pop. Vlak št. 1846a odhaja iz Celja 1.20 pop. prihaja v Velenje 2.48 pop., — odhaja 2.53 pop. in prihaja v Dravograd-Mežo 4.30 pop. Vlak št. 1847a odhaja iz Velenja 4.40 pop., prihaja v Celje 6.06 pop.

Vlaka št. 35a iz Maribora in 36a iz Ljubljane imata v Celju popoldne zvezo na vlak št. 1846a, slednji ima zvezo v Dravograd-Meži na vlaka št. 414 in 419 proti Mariboru in Velikovcu. Vlak št. 1847a ima zvezo v Celju na vlak št. 39 v Ljubljano in 42 v Maribor.

Politična kronika.

p O jugoslovanski propagandi v inozemstvu je 27. t. m. predaval v Zagrebu Milan Marjanović, ki je v svojem predavanju očrtal postanek »Jugoslovanskega odbora« in njegovo delo v Rusiji in Evropi, severni in južni Ameriki ter njegovo propagando za našo stvar. Naglasil je izredno sposobnost našega naroda v Ameriki, ki mu je uspelo, zavzeti važna mesta v industriji in trgovini ter njegovo poštenost, ki jo je pokazal pri izbiranju prostovoljcev. Akcija za nabiranje prostovoljcev je napredovala zelo dobro ter bi uspela še bolje, da ni bilo v istem času razglašeno novačenje v Ameriki. Jugoslovanski odbor je razvil ogromno propagando v severni Ameriki in močno organizacijo našega naroda. Naglašal je, da so pri izvolitvi Wilsona odločili pravzaprav jugoslovanski glasovi, ker je bila Wilsonova izvolitev omogočena z 2200 jugoslovanskimi glasovi v Kaliforniji. Končno je predavatelj poudarjal, da moramo obdržati zvezo z velikim svetom, da čim bolj olajšamo težke probleme in ublažimo spore. Vse naše sile pa moramo posvetiti zgradnji naše države.

p Aretacije v Osjeku. »Riječ SHS« javlja iz Osjeka, da so aretovali voditelje boljševiškega krila socialne demokracije, med njimi dr. Fischerja in Lustiga. Aretacija dr. Fischerja je v zvezi z njegovim govorom na shodu v Osjeku, kjer je na Grajevem trgu rekel, da ni bila vredna niesar stara vlada, da pa sedaj tudi v Beogradu vlada protinarodna vlada, vsled česar je treba, da pride tretja rdeča vlada iz Budimpešte, ki je prava narodna vlada. Tudi drugi boljševiki so na tem shodu govorili tako hujskajoče, da je odposlanec socialne demokracije iz Zagreba g. Delić moral ublažiti te izlive tujinskih elementov z izjavo, da bo došlo do socialistične države šele tedaj, ko se bo zanjo izjavilo 90 odstotkov naroda. Ugotovljeno je, da pošiljajo iz Budimpešte v Osjek boljševi-

Podpisujte 4% državno posojilo!

Ike elemente, ki nosijo s seboj letake in mnogo denarja. Boljševiška vlada v Budimpešti tiska namreč marljivo avstrijske bankovce. Radi aretacije teh boljševiških agitatorjev so osješki delavci proglasili splošno stavko. Meščanstvo hoče stopiti v protistavko, da se že početkom preprečijo škodljive posledice ustavljenega dela. Mestno županstvo hoče izdati legitimacije za živež samo onim, ki delajo. Vojska in policija sta pripravljene. Odrejeni so obširni ukrepi, da se ohrani mir. Po mestu hodijo močne vojaške straže. Dosedaj se mir in red ni kalil.

p Nov list. V Belgradu prične tiskarna Dragutin Gregorič izdajati nov list »Dnevnik«.

p Proti konfidentom in denuncijantom. V ponedeljek je bila v Zagrebu pod predsedstvom bana prva seja poverenstva za izsleditev konfidentov in denuncijantov, ki so bili v službi naših sovražnikov za časa svetovne vojne. Za predsednika je bil izvoljen septemvir Slavoljub Sov, v odbor pa dr. Srgjan Budisavljevič, dr. Zar Mazura, dr. Cvijanovič in dr. Adzija.

Po svetu.

s Lista Wilsonovih sprejemov v enem dnevu. Ob 11. uri dr. Koo, kitajski poslanik, ob 11. uri 10 m. Marquis de Vogüe in franc. deleg. radi renske obale, ob 11. uri 30 m. delegati Kaldejske in Asirske, ob 12. uri 10 m. republikan San Marino (predsednik), ob 12. uri 10 m. švicarski minister Calender, ob 12. uri 30 m. carigradski patrijarh, ob 12. uri 45 m. Esad paša, ob 13. uri grški minister, ob 13. uri 30 m. kosilo z g. Newtonom, ob 16. uri g. Hoover, ob 16. uri 15 m. Bratiamu, ob 16. uri 45 m. Armenci, ob 17. uri 15 m. Pasič, ob 17. uri 30 m. Walsk iz Irlandije.

s Proslava marseljeze. Prebivalstvo cele Alzacije je svečano proslavilo obletnico kompozicije marseljeze, ki je bila komponirana v Strassburgu dne 25. aprila leta 1792.

s Stavka grobarjev v Boltonu pri Manchesteru se je začela. Družine umrlih so začele stopile v zvezo in so se odločile same pokopati svoje v družini umrle. Zanimivo je, da sta koj drugi dan stavke umrla dva grobarja, katerih lastni sodruzi niso hoteli pokopati.

s Ženeva — središče zveze narodov. Belgijski krogi se odločno protivijo, da bi se Ženeva proglasila za središče zveze narodov.

s S podiranjem zidov krog Pariza, to je takozvane pariške trdnjave, bo dobilo mesto velikih koristi. Veščaki trdijo, da bo na ta način dobil Pariz v kakih 12 letih celih 700 hektarjev prostora, ki jih bo naglo spremenil v nove ulice in parke. Tako bodo popolnoma izginila imena ko »izven zidu«, »pariška vrata«.

s Vljuden kralj. Zaupnik in svetovalec francoskega kralja Ludovika Filipa je bil gospod Dupin, akoravno nista bila vselej istih misli. Bil je pošten in z malim zadovoljen, kar je kazal tudi v obleki, in to se je »meščanskemu« kralju zelo dopadlo. — Nekega dne sta imela političen razgovor

in Dupin je v razburjenosti vzkliknil: »Saj vidim, Veličanstvo, da se ne bova nikdar razumela.« — »Sem že sam isto mislil, ljubi gospod Dupin,« reče kralj, »samo povedati si Vam tega nisem upal.«

s Nov muzej. Budimpeštanska vlada bo iz zaplenjenih privatnih umetniških zbirk napravila nov muzej. Med temi deli je pet Monetov, pet Reuvira, osem Courbetov. Poleg tega je osem Grecov, štiri Goyi iz zbirke barona Herzoga in avtoportret Rembrandta v mladosti, ki jo je Andrassy smatral za biser svoje zbirke.

s Stavke. V Orledusu so sklenili stavkati cerkveni strežniki in cerkovniki. Oni zahtevajo nedeljski počitek. Po vzgledu te originalne stavke bi mogli zahtevati prižigalci svetilk nočni počitek, vlakovodje počitek, kadar vozijo vlaki, gostilničarji in natakarji počitek opoldne, uredništva jutranjih listov nočni počitek, a uredniki popoldnevnih listov dnevni počitek. Duhovniki bi morali zahtevati nedeljski počitek, a delavci tedenski počitek. Gledališki igralci bi morali zahtevati, da prisostvujejo pri lastnih predstavah. Tretjo božjo zapoved bi uredili tako, da bi bil slednji dan v tednu Gospodov dan.

s Dr. Windhorst, bivši vodja nemških katolikov, je bil najodločnejši nasprotnik Bismarckov, in dasi majhne postave, se vendar orjaškega kancelarja ni bal. Nekeč se je Bismarck ne vedoč, kako in kam, obregnil obenj: »Vas bi spravil vsega v žep.« Windhorst je pa na to mirno dejal: »Gospod kancelar, potem bi imeli več pameti v žepu kakor v glavi.«

s Suvarov, ki je bil slaven ruski vojskovodja, je rad dajal nenavadna vprašanja. Dober in nagel odgovor mu je bil jako všeč. Nekeč je vprašal ruskega kmeta: »Ali je daleč od tu do neba?« — »I, tako kaka dva Suvarovska pohoda preko Alp«, je odgovoril mužik. Nato ga je Suvarov poljubil.

s Kakšno starost učakajo golobi? Neki Anglež podaje iz lastne izkušnje o starosti golobov naslednje podatke: Po njegovi sodbi učakajo golobi visoko starost. Tako je živel nekeč njegov golob na pol v kletki 18 let in pol. Drugi golob, ki ga je dobil z Japonskega, je pa učakal še večjo starost, namreč 33 let. Golobica, ki je bila obenem z japonskim golobom kupljena, je učakala 28 let.

s Mestni otroci. Stanley Hall v Bostonu je imel priliko spoznati veliko število otrok, ki so imeli začeti hoditi v šolo. Od 100 teh šestletnih otrok jih je bilo 14, ki niso še nikdar videli zvezd; 45 jih ni bilo še nikdar na kmetih; 20 jih ni vedelo, da daje krava mleko; 55 jih ni vedelo, da se lesene reči izdelujejo iz dreves; 15 jih ni vedelo, kaj je zelena, modra in rumena barva; 47 jih še nikdar ni videlo prešičev itd. itd.

s Nadaljevanje. Pruski kralj Friderik Viljem je imel pobočnika, ki je bil sicer imeniten častnik ali pri tem velik revež, tako da dostikrat ni mogel izhajati s svojo mesečno plačo. Kralj mu je poslal škaflo v obliki knjige, v katero je vložil 300 dolarjev. Ko sta se prvič potem srečala, ga je vprašal kralj: »No, gospod pobočnik, kako Vam je kaj-všeč knjiga, ki sem jo za Vas spisal?« — »Oj, Veličanstvo, to je res kras-

na knjiga. Ali ne morem Vam, Veličanstvo, povedati, kako se veselim na nadaljevanje!« Kralj se je zasmejal pa dalje korakal. Naslednji dan je prejel pobočnik zopet škaflo v podobi knjige, ali zdaj je bilo na hrbtu v zlatih črkah zapisano: Drugi in zadnji del.

s Cesar Napoleon III. je bil primoran nekoč s svojim spremstvom obedovati v gostilnici v Tontainbleau. Na računu za obed je zapazil cesar, da mu je gostilničar računal hruško 100 frankov (tedaj 50 goldinarjev). »Gospod gostilničar, meni se zdi, da so tu hruške nekaj nenavadnega,« je dejal cesar. »Veličanstvo,« je odgovoril gostilničar z laskavim nasmehom, »e hruške niso nič nenavadnega, ampak cesar je pri nas nenavaden gost, cesar!«

s Dobro načelo. Ruska carica Katarina II. je rekla: »Glasno hvalim, a tiho karam!« Ko je postala ruska carica in je imela na Rusovsko oditi, ji je brat Fridrika Velikega, princ Henrik dejal: »Zdaj boste prišli v novo deželo, kjer boste imeli okoli sebe medvede!« — »Medvedov se nič ne bojim,« je odgovorila cesarica, »ampak želim si samo to, da bi lisic ne imela okoli sebe!« s čimer je menila oba brata, ki sta jo kakor prava lisjaka skušala prevariti, kjer sta mogla.

s Kitajci so nam večkrat v posmeh, ali marsičesa bi se lahko učili od njih. Daniso tepci, dokazuje dejstvo, da so umeli tiskarstvo že med letom 890—925 po Kr. rojstvu seveda z neokretnimi črkami. Ali že okoli leta 1041. do 1048., torej 400 let pred Gutenbergom! je izdeloval neki kovač razločljive črke iz žgane gline. — Kitajci plačujejo zdravniku, dokler so zdravi, nek stalen znesek. Kadar pa obolijo, prenehajo plačevati zdravniku, in ta se na vso moč potrudi, da bi bolnik ozdravel kar najpreje in zdravnik prišel spet do svoje plače.

s Čudna napitnica. Angleški kralj Jurij IV. (1820—30) je ljubil življenje nadvse in je bil zelo zadovoljen, če so se pri njegovih pojedinah prav nepriljeno zabavali. Ko še ni bil kralj, je priredil enkrat neko takoj pojedino v Carltonhouse. Polkovnik Hamlyn je pripovedoval dogodbo, v kateri je igral neki dvorni uradnik ne baš prijetno glavno vlogo. Ko je polkovnik končal svojo pripovedko, je vzel prestolonaslednik svojo polno vinsko čašo in je zlijl vino polkovniku v obraz, rekoč: »Hamlyn, Vi ste res prav zloben človek!« Vse je bilo tiho, prej tako vesela družba ni dala črha od sebe. Kaj naj napravi polkovnik, hraber vojak? Regenta pozvati na dvboj, bi bila veleizdaja, ravnotako če bi mu vlijl vino mazaj v obraz. Razžaljenje kar tako požreti, sedeti in se narediti, kakor bi se ne bilo pripetilo nič podobnega, pa tudi ni šlo. Polkovnik je pa uganko vendarl erešil, in sicer na prav poseben način. Počasi je napolnil kozarec do vrha, dvignil ga je, poklonil se je regentu in je zlijl vino — svojemu sosedu v obraz z besedami: »To je napitnica Njegove kraljeve Visokosti, prosim, dajte jo naprej!« Bistroumna in obenem učinkovita rešitev mučnega položaja je omizje kar elektrizirala, vse je bilo navdušeno. Z veseljem so si vlivali polne kozarce vina v obraz, regent

se je smejal na glas, tolkel je polkovnika po rami in klical: »Hambyn, Vi ste izvrsten človek, na Vaše zdravje!«

s Slutnja, čut, da nas bo kaj neprijetnega zadelo, je ena najbolj zagonečnih prikazni v našem duševnem življenju. Zgodovina ji daje večkrat spričevalo verjetnosti. Ko je srečala Marija Antoaneta v parku Trianon popolnoma ji neznanega pivovarnarja Santerra, jo je takoj preletel nerazumljiv miraz in več dni je bila bolna. Ko so umorili kralja in njo, je vodil Santerra narodno gardo in je bil med prvimi krvniki. Poseben slučaj pripoveduje Delenze po zapiskih markize Crequi. V hiši kneza Radživila so vzgajali osirotelo nečakinjo, grofico Agnezo Lankoronsko. S knezovimi otroci vred je preživela svoja mladostna leta na gradu Nevjemko v Galiciji. Že kot prav majhen otrok se je strahovito bala vstopiti v obednico skozi neka gotova vrata. Ko je mogla govoriti, je rekla, da se boji podobe, viseče nad vratni notri v obednici; podoba je kazala Sibilo iz Kum. Njena bojazen je postajala vedno večja, dobila je krče, in knez ji je moral nazadnje dovoliti, da je smela vstopiti v obednico skozi druga vrata. Čez dolgo let, ko je bila že zaročena, je premagala svojo njej sami nerazumljivo bojazen in je hotela iti skozi vrata skupno s svojim zaročencem, knezom Višnovjechim. Komaj je bila sama v dorani, je pa knez zaprl vrata, hoteč dražiti jo. Vedel je, zakaj se je tako bala. Odšel je v predsobo. Deklica je tresla vrata, kar se je dalo, in je prosila, naj ji odprejo, češ da je v smrtni nevarnosti. Smeja je in ljubeznivo jo dražec, drži knez za kljuko od zunanaj in noče odpreti. Tedaj pa zasliši v obednici grozen ropot, podoba je bila padla s stene in z železom obiti okvir je razklal ubogi deklici črepinjo. Profesor Hamburger, umrl leta 1885, v Monakovem, je imel zmerom čut, da bo povožen. Res je prišel pri neki paradi pod kolesa voza in je bil težko ranjen. Odkod te slutnje prihajajo, še nihče natančno ne ve. Razlagajo to prikazen na najrazličnejše načine, a do danes nam vzroka še nihče ni povedal.

s Besednjaki. Velike tvrdke, ki imajo svoje podružnice v drugih delih sveta, plačajo vsako leto samo za telegrame take vsote, da se nam kar lasje ježijo. V teh brzojavkah je stala že pred vojsko včasih ena sama beseda sedem do dvanaest kron, in zato morajo gledati na to, da s kolikor mogoče malo besedami povedo kolikor mogoče veliko. Njihov namen mora pa biti tudi ta, da v brzojavkah skrijejo, kar hočejo povedati svojim naročnikom ali pa svojim zastopnikom v inozemstvu. — Zato so trgovci že davno začeli prirejati tajne besednjake, ki so napravljeni samo za uporabo tvrdke, njenih naročnikov in zastopnikov. Ena sama beseda iz takega besednjaka pomeni za onega, ki se spozna, cel stavek z mnogimi besedami. Ni pa lahko napraviti tak besednjak in morajo biti prav posebni specialisti, ki so takemu delu kos. Vrhutega pa velike tvrdke besednjaka ne rabijo dalj časa kakor dve leti. Potem morajo napraviti novega, ker se boje, da je medtem vendarle ušla kaka beseda ali označba na nepoklicane kraje. — Specialist, ki dobi nalog sestaviti tak besed-

njak, ima seveda popoln vpogled v dopisovanje tvrdke. Stinajst dni do štiri tedne se peča s tem, da prebere vso korespondenco tvrdke, tako pisma, ki jih tvrdka odpošlje, kakor pisma, ki jih dobi od svojih glavnih zastopnikov v inozemstvu. Iz teh pisem si napravi kratke opombe o besedah in stavkih, ki se največkrat nahajajo, in tudi o najbolj pogostih trgovskih poslih. Potem se vsede doma za mizo in dela cele mesece; delo je tako naporno, da je že več takih specialistov pri tem znorelo. Kajti izmisliti si je treba besede s prav bogato vsebino, in v nekaterih besednjakih izrazi ena sama beseda včasih toliko kolikor v navadni govorici sto do stoindvajset besedi. Besede pa vrhutega še ne smejo biti preveč prisiljene, paziti je treba na to, da se nastanejo zamenjave, morajo biti pripravne za praktično uporabo na Morseevem telegrafu. Specialist mora pri sestavi nove besede prav skrbno paziti na to, da ne nastanejo vsled vrste črk in vsled premenjave črtic in točk pomote na kraju, kamor pride brzojavka. Včasih dela tako besedo cele dni, pa jo mora zopet zavreči, ker bi morebiti vsled njene uporabe nastale pomote, kajti ena sama taka pomota pomeni lahko težke tisočake. — Najtežja je sestava takih besednjakov za bančne zavode. Dočim trgovci namreč drugi obrati večinoma le z lalim številom različnega blaga, mora biti v bankirjevem besednjaku s sigurno spremenjeno besedo zaznamovan vsak važen papir, ki je predmet trgovine na katerikoli borzi sveta. A tudi besednjak, kakor ga imajo velike blagovne trgovine, zahteva sedem do osem mesecev napornega dela, ki mori živce in duši duha. Seveda se pa plače za sestavo takega besednjaka primerno visoke, pred vojsko za količkej večji eksemplar sedem do dvanaest tisoč kron.

s Meščanski grbi. V zadnjih letih pred vojsko so začeli vedno bolj opuščati monograme na papirjih, jedilnih listih, brošah, manjšetnih gumbih, preprogah, kočijah itd. in so si omislili vedno bolj učinkovitejšje meščanske grbe.

Zelo razširjena in skoro neiztrebljiva zmota nam pravi, da sme imeti grbe samo plemstvo. To pa ni res. Zgodovina nas uči, da so rabili meščani grbe že v trinajstem stoletju, in cesarji in knezi srednjega veka so podeljevali meščanom večkrat posebne grbe. Zlasti bogati meščani so imeli družinske grbe, kakor jim imajo v francoskih in nemških mestih še danes ugledne obitelji. Šestnajsto in sedemnajsto stoletje je bilo za te vrste grbov pravi raj. Napravili so jih na nagrobnih spomenikih, na pečatih, novcih in na hišnih vratih. Šele v osemnajstem stoletju, z rokokom, so prenehali obranjevati stare grbe ali pa nabavljati si nove. Potem so pa prišli hudi časi vojske in gospodarskega poloma. Domače obično razkošje in nakit sta izginila, na njihju mesto sta prišli preprostost in zmešanost, družinski grbi so se ohranili samo še na pečatih in pečatnih prstanih. Ko so pa vpeljali gumirane pisemske ovitke in je s tem prenehala tudi uporaba pečatov in prstanov, so pa na meščanske družinske grbe skoro popolnoma pozabili.

Dobro je, da so sedaj spet prišli do veljave. Zanimivo je to zlasti za ženske, ker napravijo z njimi lahko najokusnejše in najlepše okraske skoro na vsakem predmetu, ki ga rabimo.

Po postavi bi torej smel imeti vsak meščan svoj grb, bi si ga smel dati napraviti ali pa ga sam napravil. Dokler je obstajalo še plemstvo, je bilo prepovedano samo to, da si meščan ne sme prilastiti grba kakega plemiča, ker ga je sicer plemiška rodbina lahko tožila.

Glavna stvar je, da se ravnamo pri izbiri grbov po gotovih predpisih heraldike. Heraldika je veda o grbih. Barve smejo biti samo modra, zelena, rdeča in črna, vrhutega sta dovoljena še srebro in zlato. Drugi predpis pravi, da ne sme nikdar priti barva na barvo, tudi ne kovina na kovino. Če hočemo torej na primer grb modre barve s ključem v njem, mora biti ključ srebrn ali pa zlat. Na zlat ali srebrn grbni ščit gre pa zopet samo barvast predmet, podoba ali znak.

Zelo čedni so takozvani govoreči grbi, iz katerih razločno čitamo ime. Če se kdo na primer piše Ribič, bo dal ribo v grb, lahko tudi s perotmi, kakor je bila to včasih navada. Tisti pa, ki nima tako govorečega imena, si mora seveda drugače pomagati. Najbolje je, če vzamemo v grb kolikor mogoče navadne predmete in se odrečemo levom, zmajem, slonom itd. Saj je še toliko drugih stvari, ki jih označuje heraldika kot pripravne za vpostavljenje v grb: deli človeškega telesa, glave, roke in noge, krone, klobuki, čepice, vencji, razne domače in evropske divje živali ter gozdne živali. Potem pa podobe iz rastlinstva: drevesa, grmovje, veje, cvetli, sadje, listi. Zelo uporabni so grozd, jabolko, hruška, oreh.

Kdor hoče označiti svoj poklic, svoje delo ali pa delo svojih prednikov, lahko vtisne stavbe, orodje, obleko itd.

Če hočemo napraviti meščanski grb posebno učinkovit, naslikamo moža, ki stoji na desni ali levi strani grba in ščit takorekoč kvišku drži. Lahko pa drži ščit tudi kaka žival. Zlasti ugodno je, če je imelo več moških iste obitelji po vrsti eninisti poklic, bodisi vojaški ali duhovski ali kaj podobnega. Tudi kakšen krepk kovač, Poljak ali Turek v svoji značilni noši pridejo prav, celo divji mož. Lepi so tudi angeli. Ravna se vse to pač po okusu in razpoloženju.

Če pa hočemo grb še bolj bogato opremiti, pridenemo po postavah heraldike trakove z napisi. Lahko so zgoraj ali spodaj od grbnega ščita ali pa oviti okoli njega. Napišemo gor razne pregovore, ki so dedni v rodovini ali pa si jih posestnik grba sam izmisli; če pa hočemo začetek rodovine datirati prav daleč nazaj, vstavimo letno številko, do katere lahko dotično rodovino izkažemo, in sicer čez grb ali pa v kak prirezen kot grba.

Vse to je posneto po postavah heraldike, ki so bile običajne v srednjem veku in ki so se jih vitezi in knezi krčevito držali. Mislimo, da bi ne bilo slabo oprijeti se teh misli, ne ker smo ponosni, ampak ker je vsak vesel in zadovoljen, če vidi kaj takega, kar ima samo on.

Če bi vedel.

Ja, če bi vedel, s kom govorim, kako drugače bi včasih odgovoril. Tako se pa pripetijo najbolj čudni slučaj, včasih prijetni, včasih neprijetni, včasih smešni, zanimivi itd. Ja, če bi vedel, Slavni ameriški predsednik Abraham Lincoln je prišel v mesto Washington v neko pokrajino, kjer se ni spoznal. Vpraša najbližjega policista: »Ali veste, kje sem?«

Policist je mislil, da se hoče norčevati z njega in mu reče: »Čast mi je povedati Vam, da se nahajate v Združenih državah.«

»Najbrž ne veste, s kom govorite.«

»Ne.«

»Jaz sem predsednik Združenih držav.«

»Le naprej pojte,« je bil ne ravno preveč laskav odgovor, »saj res tako izgledate, kakor kakšna rahljena pisemska znamka.«

Nekaj podobnega se je pripetilo nekdanjemu francoskemu ministru za zunanje zadeve, Hanotauxu. Hotel je iti v sodno palačo, a policist mu je zastavil pot. Zastonj je poskušal priti naprej in je kot zadnje sredstvo imenoval svoje ime in svojo šaržo.

A mož postave se tudi sedaj ni premaknil. »Ne, ne, s tako goljufijo ne boste pri meni nič opravili, se mi je že večkrat kaj takega pripetilo, sedaj se pa ne dam več.«

Tudi francoski predsednik republike Kazimir Périer je skusil nekaj takega. Peljal se je s svojim sinom na kolesu na izlet; ustavila sta se v vaški gostilni, da si utišata glad. Gostilničarka pravi, da nima nič pripravnega doma, pristavi pa z nasmehom: »Če se hočeta peljati do bližnje vasi, Vama bo dal mesar dva funta mesa, če se skličeta na mene.« Predsednik se vsede na kolo in pride čez četrte ure z okusnim kosom mesa nazaj, ki mu ga gostilničarka takoj pripravi. Ja, če bi bila vedela!

Ne samo predsednikom, tudi poslanikom se zgodi to in ono. Francoski komunist Joncières je spuščal v nekem pariškem parku majhne balončke v zrak. Pa vidi, da mu zmanjkuje vinskega cveta. Obrne se na enega od gledavcev in mu reče: »Tu imate pol franka, letite kakor hitro morete v najbližjo trgovino in prinesite mi za petindvajset centimov vinskega cveta!«

Tujec vzame denar in pride s špiritom in ostalim denarjem kmalu nazaj.

»O, le pustite,« pravi Joncières, »vzemite to malenkost za Vaš trud.«

Sel vtakne denar smeja se v žep, potegne pa iz njega svojo vizitko in jo da komponistu: Knez Lobanof-Rostofski, poslanik Njeg. Veličanstva ruskega carja.

Zanimiva je tudi dogodbica o francoskem senatnem predsedniku Le Royer. Potoval je po Italiji v družbi Lepère, ministra notranjih poslov. Ko prideta v Milano v hotel, leti Lepère po stopnicah gor, da si ogleda odkazane jima sobe. Senatni predsednik pa ostane zaenkrat v veži, da pazi na prtljago. Vratarju pa po-

ve, da je bil oni gospod, ki je letel gor, minister.

V hotelu so se vrteli potem okoli Lepère z največjo obzirnostjo in pozornostjo, dočim se za Royera nihče še zmenil ni. Ta je bil pa s tem prav zadovoljen; kajti ko je bilo treba plačati, so zaračunali Lepère dvajset frankov na dan, Le Royeru pa samo pet. Najbrž so ga imeli za Lepèrevega tajnika.

Ja, če bi vedel! Tisočkrat in tisočkrat bi se življenje drugače zasukalo. Če bi vedel, kje je hinavščina, kje odkritosrčnost, kaj je res in kaj ne, koliko bolj bi bil srečen.

Aprovizacija.

a Meso na rdeče izkaznice B bo delila mestna aprovizacija v petek, dne 2. maja in v soboto, dne 3. maja v cerkvi sv. Jožefa. Določa se ta-le red: V petek, dne 2. maja popoldne od 1. do pol 2. ure št. 1 do 200, od pol 2. do 2. ure št. 201 do 400, od 2. do pol 3. ure št. 401 do 600, od pol 3. do 3. ure št. 601 do 800, od 3. do pol 4. ure št. 801 do 1000, od pol 4. do 4. ure št. 1001 do 1200, od 4. do pol 5. ure št. 1201 do 1400, od pol 5. do 5. ure št. 1401 do 1600. V soboto, dne 3. maja popoldne od pol 8. ure dopoldne 1601 do 1800, od 8. do pol 9. ure št. 1801 do 2000, od pol 9. do 9. ure št. 2001 do 2200, od 9. do pol 10. ure št. 2201 do 2400, od pol 10. do 10. ure št. 2401 do 2600, od 10. do pol 11. ure št. 2601 do konca. Stranka dobi za vsako osebo po 15 dkg mesa. Pripraviti je drobiž. Stranke naj se držijo strogo določenega reda.

a Krompir na rdeče izkaznice B št. 1 do 1800. Stranke z rdečimi izkaznicami B prejmejo krompir v petek, dne 2. maja in v soboto dne 3. maja pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določa se tale red: V petek, dne 2. maja dopoldne od 8. do 9. ure št. 1 do 150, od 9. do 10. ure št. 150 do 300, od 10. do 11. ure št. 301 do 450, od 2. do 3. ure št. 451 do 600, od 3. do 4. ure št. 601 do 750, od 4. do 5. ure št. 751 do 900. V soboto, dne 3. maja dopoldne od 8. do 9. ure št. 901 do 1050, od 9. do 10. ure št. 1051 do 1200, od 10. do 11. ure št. 1201 do 1350, od 2. do 3. ure št. 1351 do 1500, od 3. do 4. ure št. 1501 do 1650, od 4. do 5. ure št. 1651 do 1800. Stranka lahko dobi vsako množino krompirja. Kilogram stane 40 vin.

a Kis za III. okraj. Stranke III. okraja prejmejo kis v petek, dne 2. maja na krompirjeve izkaznice pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določa se tale red: dopoldne od 8. do 9. ure št. 1 do 250, od 9. do 10. ure št. 251 do 500, od 10. do 11. ure št. 501 do 750, od 2. do 3. ure št. 751 do 1000, od 3. do 4. ure št. 1001 do 1250, od 4. do 5. ure št. 1251 do konca. Stranka dobi za vsako osebo po pol litra kisa. Liter kisa stane 2 K 20. Pripravite drobiž.

Kis za IV. okraj. Stranke IV. okraja prejmejo kis v soboto, dne 3. maja in v ponedeljek, dne 5. maja na krompirjeve izkaznice pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določa se tale red: V soboto, dne 3. maja dopoldne od 8. do 9. ure št. 1 do 150, od 9. do 10. ure št. 151 do 300, od 10. do 11. ure št. 301 do 450, od 2. do 3. ure št. 451 do

600, od 3. do 4. ure št. 601 do 750, od 4. do 5. ure št. 751 do 900. V ponedeljek, dne 5. maja dopoldne od 8. do 9. ure št. 901 do 1050, od 9. do 10. ure št. 1051 do 1200, od 10. do 11. ure št. 1201 do 1350, od 2. do 3. ure št. 1351 do 1500, od 3. do 4. ure št. 1501 do 1650, od 4. do 5. ure št. 1651 do konca. Stranka dobi za vsako osebo po pol litra kisa. Liter kisa stane 2 K 20. Pripravite drobiž.

a Krušne komisije bodo uradovale v petek, dne 2. maja t. m., od 8. do pol 1. ure popoldne. Izdajale se bodo izkaznice za sladkor.

a Špeh se bo delil na 1. odrezek sladkorne izkaznice. Zaradi tega naj pride vsak v petek h krušni komisiji po sladkorne izkaznice, ker bodo zamudniki dobili špeh šele, ko bodo odpravljene vse druge stranke.

a Pekarne in prodajalne kruha bodo v četrtek, 1. maja, ves dan zaprte.

a Kruh iz mešane moke se bo prodajal za četrtek in potem naprej. Hleb kruha tehta 70 dkg in stane 1 K 48 vin. Vsaka oseba dobi dnevno eno četrtno hleba, ki mora tehtati 17 in pol dkg.

Zagrebska borza.

LDU. Zagreb, 29. aprila. Zaključni kurzi na današnji borzi:

	Denar	Blago
Banka za trg., obrt in industrijo	440	460
Banka in hranilnica za Primorje na Sušaku, nove delnice . .	510	515
Hrvatska eskomptna banka . .	—	1420
Eskomptna in menj. banka, Brod nove delnice	385	395
—	370	382
Hipotekarna banka, Zagreb	—	390
Jadranska banka, nove	885	920
Hrvatska kreditna banka, stare	880	900
Narodna banka Zagreb	—	435
Obrtna banka	222	224
Poljedelska banka, nove delnice	88	95
Prva hrvatska hranilnica	—	8900
Rečka pučka banka, nove deln.	202	205
Zemaljska banka, nove delnice .	680	708
Slavonska banka za les. industr.	830	845
4 1/2% založnice hipotekarne banke	—	116
4 1/2% založnice eskomptne banke	—	116
4 1/2% založnice zemaljske banke .	—	116
4 1/2% založnice I. hrv. hranilnice	—	116

Bolečine v hrbtu, bodenje v straneh, bolečine v križu in lumbago občutimo, ako se valed prehlajenja obtok krvi spočasni in ovira. Brž ko kri zopet cirkulira, izginejo bolečine. To dosežemo z masiranjem z bolečine tolažečim Fellerjevim »Elzafluidom«, ki ga v ta namen uporabljajo in priporočajo tudi mnogi zdravniki. Šest dvojnatih ali dve specialni steklenici pošlje za 19 K lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 245. (Hrvatsko). Fellerjevih odvajalnih rabarbarskih »Elza-kroglic« stane 6 škatlic 9 K 50 vinarjev. Omat in poštnina se računa posebej najceneje. Kdor naroči več obenen, mnogo prihrani. (t)

Elza - podgane stenice - ščurki

in vsa golazen mora poginiti ako porabljate moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim K 5—, za podgane in miši K 5—; osobito ostra pasta za podgane K 6—; za ščurke 5 K; posebno močna tinktura za stenice 5 K; uničevalec moljev K 2—; prašek proti mršom 2-50 in 5 K; tinktura proti ujem pri ljudeh 3 K; mazilo za uši pri živini 2 K; prašek za uši v oblačih in perilu K 3—; tinktura za bolhe pri psech K 1-30; tinktura proti mršom na sadju in zelenjavi (uničevalec rastlin) K 3—, — Pošilja po povzetju Zg. vod za eksport

M. Jünker, Zagreb 116, Petrinjska ulica 3.

Povest o dveh zdravnikih.

Francosko spisal Louis Ulbach. Prestavil Pal.

(Dalje.)

Louis se je zganil, a ostal je hraber, kakor bi ga obdajal dijamanten sklep. Svest si bližajočega se boja, je skrbno prikrival svoje vznemirjenje. Potem je odšel iz salona, pod pretvezo, da gre očetu na-profi.

Bil je že skrajni čas. Stari Céret je že pozvonil, ko je prestopil Louis komaj prvo stopnico.

»Le hitro!« je zaklical doktor, ko je zagledal svojega sina, »mon ami Pierrot,« odpri mi vrata — v imenu fakultete!

Louis je, resen in bled, hlastno odprl in položil potem svojo roko na ramo starega doktorja, ki je hotel oditi v grad.

»Ali bi bili tako dobri, ljubi oče, da bi me poslušali par minut?«

»Celo tri, če hočeš, a nič več, kajti danes se mi zelo mudi.«

Šla sta nekaj korakov po stranskem drevoredu, ki je peljal do nekega vodometa.

»Ljubi oče,« je pričel Louis Céret z vznemirjenim glasom, hoteč s silo obvladati svoje vznemirjenje, »ali še vedno mislite, da boleha gospa Fouchy na razširjenju krvnih stanic?«

»Že zopet! Ali se še nisi naveličal?«

»Jaz mislim, da se vi motite, ljubi oče, in moja dolžnost je, da vas na to opozorim.«

»Tvoja dolžnost je, da molčiš in da me pušči v miru. Jaz že vem, kaj delam; a priznam, da nisem vedno tega vedel; na primer tisti dan že ne, ko sem te peljal v Pariz, študirat medicino.«

»Tisti dan ste imeli že srečno navdihnjenje. Moje znanje je gotovo zelo majhno, a moje učenje mi je odkrilo važnost poklica, ki sem si ga izbral, in odgovornost, ki sem si jo naložil kot zdravnik pred Bogom in pred ljudmi na svoje rame.«

»In ti misliš, da sem se pregrešil zoper Boga in bolnico?«

»Ljubi oče, prepričan sem, da ste v gorečnosti do bolnice, ki jo ljubite, pretiravali bolezen in zato tudi zdravljenje.«

»Glej, glej! Tvoji sladkorčki pa niso sladki; na ta način sem ignoran!«

»Vsi smo zmotljivi,« je Louis tiho odgovoril, vsled rastoče jeze svojega očeta ostrašen, a ne razorožen.

»No, potem pa vedi, da nisem ignoran!« je zelo energično odgovoril stari doktor; »jaz vidim, kar moram videti, in poznam dobro polovico vseh skrivnosti usode.«

»Vi ste torej prepričani, da je ta bolezen hipertrofija srca, in da bi jo omilili, ste predpisali tako neizprosno strogo zdržnost?«

»Ah, to je pa prav pravcati izpiti! No, dobro!« je rekel stari zdravnik. »Pa se pogovoriva o stvari, če si že tak pedant, kolega moj. Domnevam, da nisi bil prav nič v zadregi, dotakniti se z roko prej grolice; ali nisi pri tem začutil silnega utripauja; ubogi revež? Ali se ni tvoja šolarska roka

stresla od krepkega udarca? No, dobro, pa mi povej kakšno drugo sredstvo, da udušim ta nemir, kot puščanje krvi, stroga zdržnost, led, popolna tišina in mir? Ali nisem imel torej prav, da sem ji dajal vedno več digitalina, dokler nisem znižal utripauja tega srca na trideset ali štirideset udarcev na minuto? A to še ni vse; danes ji nesem še mrvice opija, in videl boš, da se bo ta nervozni ustroj končno vendarle pomiril.«

»Ljubi oče, zakaj vidite vedno le zunanje znake? Ako bije srce tako močno pod roko, ali ne dobite tega slučaja pri vseh oslabljenjih? Pri slabokrvnosti, pri bledici? Ali ne bije to srce ravno vsled tega tako silno, ker hoče dovajati stradalnim organom oživljajočo kri? To utripauje je nervozno in ni nikaka organska napaka. Če natančno poslušate, ne slišite tišega šuma, kakor bi kdo pilil ali žagal, kot pri zoženju srčnega prekata, ampak je slišati le diš, brez škripajočega spremljevanja, in to je znak slabokrvnosti. Imenujete me pedanta, oče? Magari. Prepričati vas hočem z umstvenimi razlogi, ne z vero. Ali ne opazujemo pri glavnih žilah onega zuborečnega šumljanja, ki je posledica bledice, ne pa prave srčne bolezni? Ali utripauje žila neenakomerno? prenehajoče? Ali so pljuča zaprta kot pri hudi srčni napaki? Nadaljujte na ta način, ljubi oče, pa bodele razpasli bolezen, ki bi jo z ravno nasprotnim zdravljenjem odpravili v par dneh.«

Z zasmehljivo pozornostjo je poslušal oče Céret svojega sina. Očetovsko zadovoljstvo in globoka zloba je žarela iz njegovih oči. Mlada modrost njegovega dragega Louisa ga je napolnjevala s ponosom, in čeravno si je iz skrivnih razlogov vedno tako prizadeval, odtegniti svoje zdravljenje strogi preskušnji, je bil vendar preveč zdravnik, da ne bi podlegel izkušnji in nekoliko razpravljal o njem. Ni se hotel izogniti prepiru, ne, ugajalo mu je celo, nadaljevati ga.

»To so sadovi nove šole!« je vzkliknil. »Vidne znake prezirajo, in čim jasnejše se kaj pokaže našim čutom, tem manj jim smemo verovati! Rekel sem in pri tem ostanem, da niso antiphlogistična sredstva kot: razredčeno mleko, sluznate pijače, puščanje krvi in čudoviti digitalin nikakor premočne za to preobillje srca. Kaj! Ali resnično še sedaj dvomiš, da imamo tu slučaj aneurisma?«

»Prav nič ne dvomim, ljubi oče,« je živahno odgovoril sin, »da bodele s tem sistemom resnično priklicali na dan bolezen, ki jo baje zdravite. Pa ni nič drugega kot navadna živčna bolezen. Imate prav, a prezgodaj; to je vse.«

»Ah, takol! Torej me smatraš za vaškega možaka?«

»Ne, ljubi oče, jaz zaupam vašemu znanju, a bojim se doktrine. Končajva ta razgovor in pojdiva noter. Gospo Fouchy sem našel v takem stanju, da bi se bili zgrozili nad njo. In predrznil sem se, pre-

koračiti vaše prepovedi, in srce krepčajoča sredstva so ji...«

»Kaj si napravil, nesrečnež!« je vzkliknil doktor, čigar obraz je smrtno prebledel in ki se ni mogel več premagovati.

»Moja dolžnost.«

»Tvoja dolžnost je spoštovanje in pokorščina do mene!«

»Moja dolžnost je, rešiti ljudi, ki se nahajajo v smrtni nevarnosti!«

»Nevarnost? sam jo kličeš na dan. Grolica je izgubljena in mora umreti na srčni bolezni... in bo vsled nje tudi umrla!«

Oče Céret je bil strašno vznemirjen in se ni mogel več obvladati. Ugovarjanje, sramota, da ga ravno prva priča, na katero je naletel, smatra za ignoranta, vse to je učinkovalo, da je nehote izdal svojo skrivnost. Bil je pripravljen, priznati vse, kajti ljubše mu je bilo, da se ga sin boji, kot da ga pomiluje.

Sinovo vedenje ga je nenadoma pomirilo.

Louis, ki ni mogel razumeti take svoje glavnosti na znanstvenem polju, je začutil, kako se je vgnezdila v njem neka negotova, čudna slutnja. Opazoval je tega starca, ki ga je ljubil dosedaj s tako sveto in iskreno vdanostjo, in čutil je, kako se je nekaj kakor pošast vrinilo med njega in očeta. Trdi, odločni pogled doktorjev ga je prestrašil. Ta srd je bil nekaj več kot fanatizem, in dokazi starega Céreta so bili preočividno nevzdržljivi, da bi mogli za-dostovati tako učenemu večščaku. Louis se je zgrozil pred svojimi lastnimi mislimi. Kri mu je udarila na srce, prebledel je, omahnil in skoraj bi se bil onesvestil. Oče Céret je razumel vse, in pod mrzlo zono, ki ga je obšla, se je vendar zganilo nekaj človeškega. Prvikrat v življenju se je nekaj zganilo v srcu tega brezbožnega moža; občutek, da ga sumniči edino bitje, ki ga je ljubil na svetu, je zbudilo v njem neko temno misel o Bogu in vesti.

»Louis, moj sin, kaj pa ti je?« ga je vprašal.

»Nič, nič, ljubi oče,« je odgovoril Louis, umikajoč se nazaj, kot bi se bal, dotakniti se ponujane mu roke.

»Ubogi otrok, ti nisi sposoben za dolge razgovore,« je rekel stari zdravnik in se poizkusil zasmejati. »Ali nisi zapazil, da sem se le šalil s teboj in postavil tvojo mlado logiko na preizkušnjo?«

Louis je brez vsakega odgovora gledal par sekund dolgo svojemu očetu ostro v oči. Céret je zardel kot pri prestopku zasnežen šolarček. Mož, čigar samozatajevanja bi ne bila mogla omajati nobena navada na priča, in ki je tako nesramno ravnal z gosposdom Solignacom, se je čutil sedaj pred svojim sinom slabega in ranljivega. Bilo mu je neprijetno pri srcu, in ni mogel najti nobene zasmehujoče besede, da bi skril svojo zadrego. Okrenil se je, kakor bi hotel oditi v grad.

»Nikar ne hodite! nikar ne hodite! je Louis skoraj nehote vzkliknil.

(Dalje.)

Izdajatelj konsorcij »Večernega lista«.

Odgovorni urednik Viktor Centić.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.

Au clair de la lune,
Mon ami Pierrot, etc.